

Things Meddeelagtighed i Fastsettelse af de Regler, der skulle gjælde for denne, mener jeg, at vi maae have den Uleilighed at skride til en ny Forhandling derom. Hellere dette end at have det hele Apparat færdigt til at udskrive en ny Skat. I dette ene Punkt er det mig — naaget jeg virkelig har strakt mig saa langt, som jeg kunde, for ogsaa at naae Samstemning med det andet Thing — umuligt at opgive, at det vil være rigtigt at holde paa, at Loven kun skal gjælde for een Skatteligning. Og det er i det Mindste den eneste Betingelse, under hvilken jeg vil kunne vedtage denne Indkomstskat, endstjøndt jeg ganske vist skal erkjende, at det i høi Grad kan være vigtigt for Regjeringen, at den bevilges.

Fischer: Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse, hvormed den sidste ærede Taler endte sit Foredrag, nemlig at der ligger en overordentlig stor Vægt paa, at der kun bliver Spørgsmaal om nu at vedtage en Skat een Gang for alle for een Skatteligning. Dette er i mine Dine Hovedsagen. Er der end, og det er der tilvisse, i det omhandlede Forslags Enkeltheder — jeg sigter herved til Forslaget om Reglerne for Udskrivning af en Indkomstskat — Meget, som trænger til Ændring, og Meget, som i høi Grad opfordrer til Ændring, saa vil jeg dog være tilbøielig til at sige: „Ja, for een Gangs Skyld daer man dog ikke deraf; lad Sagen saa passere, men lad os saa ogsaa vinde Tid og fornyet Leilighed til roligt og modent at overveie de Regler, hvorefter Indkomstskat mulig vil være at udskrive i Fremtiden.“ Jeg deler altsaa fuldkomment den Betragtning, hvormed den ærede sidste Taler sluttede. Der er imidlertid endnu en anden Betragtning, som staaer i nær Forbindelse dermed, som jeg, da den ikke tidligere har været fremdragen under disse Spørgsmaals Behandling, skal tillade mig her i Korthed at nævne. Saaledes som Spørgsmaalet om en Indkomstskat hidtil har foreligget, vilde vi jo, at Sagen altid er kommen frem pludselig, stundom endog temmelig uforberedt, for at høde paa en uøleliffelig Trang, og at den er bleven fremkaldt ved overordentlige Begivenheder. Men efterhaanden er der

tillige blevet Tale om at benytte Indkomstskatten til at høde paa de stadige Udgifter i det aarlige Budget, og det nuværende Skatteforslag maa vel nærmest betragtes paa denne Maade. Men det er nu vel iøvnefaldende, at der er en stor Forskjel paa, om man vil benytte Indkomstbeskatningen paa den ene eller paa den anden Maade, paa, om Indkomstskatten skal være et Middel til stadig at høde paa Finantsernes Behov, eller om den kun skal være et Middel til at dække Udgifter under overordentlige Omstændigheder. Skal det Første være Tilfældet, skal man have en Indkomstskat til Stabilitet, saa vil jeg meget raade til, at man tager Bestemmelse derom for en længere Aarrække ad Gangen. Det vil jo være de Herrer bestemt, at vi med Aaret 1877 gaae en ny Periode imøde i finantsiel Henseende, idet det 3 pCt. engelfste Laan til den Tid er afbetalt, og idet Indbetalingen til Banken omtrent samtidig dermed er afgjort. I Aaret 1877 ville vi befinde os under aldeles forandrede finantsielle Forhold, og der kan altsaa være Spørgsmaal om nu at tænke paa at ordue Finantsernes Behov lige indtil den Tid. Det vil netop være naturligt, at man stiller sig til Op-gave at overveie, hvad der kan være fornødent for at imødekomme Finantsernes Krav indtil den Tid, idet man dog derved tillige maa forudsætte, at det er ordinære Forhold, som der er Tale om, og at overordentlige Forhold ifølge Sagens Natur ville kræve overordentlige Forholdsregler. For mig har det, som sagt, saaledes overordentlig Vægt og Betydning, at man tager alle de følgende Aar under Betragtning og bestemmer, hvilke Tilskud til Statskassen der skal skaffes tilveie i disse 7 Aar. Skatteyderne have nemlig et reskærdigt Krav paa med nogenlunde Sikkerhed at faae at vide forud, hvilke Skatter de have at udrede. Enhver Skatteyder, som er fornuftig, opgjør jo en Beregning over det kommende Aars Indtægter og Udgifter; han lægger sig et Budget for sin Huusholdning, for sin Bedrift eller for, hvad han nu har under sine Hænder, og han maa derved ganske naturlig beregne sine Skatter som et vigtigt Moment i sine Udgifter. Men hvis altsaa en større Skat uforberedt bliver udfreven,